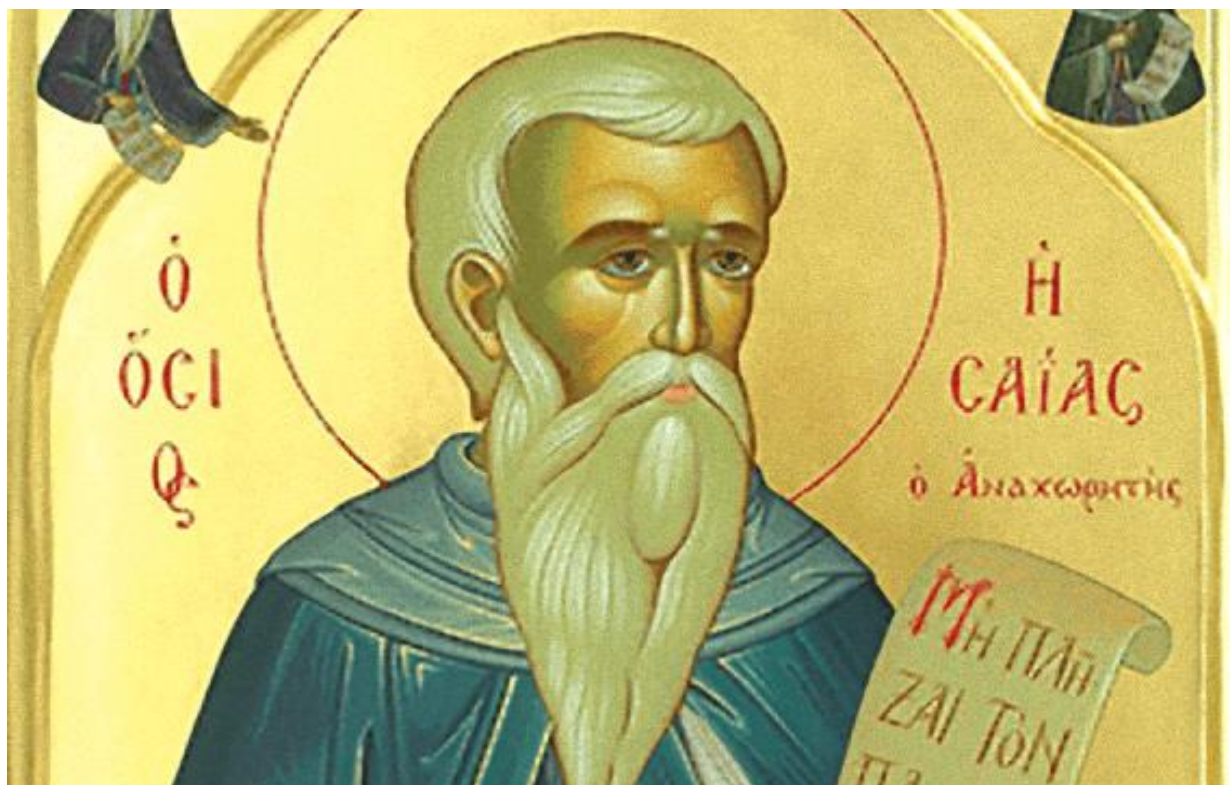

Να θυμάσαι τον θάνατο και τις αιώνιες τιμωρίες.

Αββάς Ησαΐας.

Είναι τρία πράγματα που δύσκολα τα αποκτά ο άνθρωπος, και αυτά φυλάγουν όλες τις αρετές: το πένθος, το να κλαίει κανείς για τις αμαρτίες του και το να έχει τον θάνατό του μπροστά στα μάτια του.

Εκείνος που καθημερινά συλλογίζεται και λέει στον εαυτό του: «Ακόμη σήμερα και φεύγω από τον κόσμο», ποτέ δεν θα αμαρτήσει στον Θεό· ενώ εκείνος που ελπίζει να ζήσει πολλά χρόνια, θα μπλεχτεί σε πολλές αμαρτίες.

Όταν κάποιος ετοιμάζεται να δώσει λόγο στον Θεό για όλα τα έργα του, ο Θεός φροντίζει να καθαρίσει από την αμαρτία κάθε βήμα του· όποιος όμως αδιαφορεί και λέει: «Ας έρθει πρώτα εκείνη η ώρα», ζει μέσα στα κακά.

Καθημερινά, πριν κάνεις οτιδήποτε, θυμήσου πού βρίσκεσαι και πού πρόκειται να πας, όταν χωριστείς από το σώμα, και μην αμελήσεις την ψυχή σου ούτε μία μέρα. Φρόντισε πάντοτε να θυμάσαι και να έχεις μπροστά στα μάτια σου τον θάνατο, τις αιώνιες τιμωρίες και εκείνους που βασανίζονται

και υποφέρουν εκεί· και να λογαριάζεις τον εαυτό σου ως έναν από εκείνους μάλλον, παρά από τους ζωντανούς.

Αλίμονό μας· ενώ πρόκειται να φύγουμε από τη γη, όπου είμαστε προσωρινοί, φροντίζουμε όλα μας τα χρόνια για τα γήινα και φθαρτά πράγματα, και τίποτε από αυτά δεν μένει στην εξουσία μας, όταν έρθει η αναπόφευκτη ώρα να φύγουμε από εδώ.

Αλίμονό μας· ενώ πρόκειται να λογοδοτήσουμε στον φοβερό Δικαστή για κάθε πράξη της επίγειας ζωής μας, ακόμη και για περιττό λόγο και για τις πονηρές και ακάθαρτες σκέψεις και για τα κρυφά της ψυχής, εμείς, σαν να είμαστε αθώοι, σε όλη τη διάρκεια τη ζωής μας, δεν φροντίζουμε για τις ψυχές μας. Γι' αυτό μας περιμένει εκεί η άσβεστη φωτιά της γέεννας και το σκότος το εξώτερο και το ακοίμητο σκουλήκι και το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών και η αιώνια ντροπή μπροστά σε όλους τους αγγέλους και τους ανθρώπους.

Αλίμονό μας· ενώ δεν αντέχουμε τα τσιμπήματα και τα δαγκώματα των ψύλλων και των κονίδων και των ψειρών και των μυγών και των κουνουπιών και των μελισσών, αδιαφορούμε που ο νοητός δράκοντας μας δαγκώνει καθημερινά και μας ρουφά και μας καταπίνει και μας καταπληγώνει από παντού με τα φαρμακερά κεντριά του θανάτου, και δεν θέλουμε να ξεφύγουμε από αυτόν. Και πώς θα μπορέσουμε να υποφέρουμε τις φοβερές και ατέλειωτες τιμωρίες;

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Α', Υπόθεση Ε', σελ. 63. Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη 2001.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>